Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (druhá komora)

z 9. septembra 2015 *

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Sociálna politika — Smernica 2000/78/ES — Rovnosť zaobchádzania v zamestnaní a povolaní — Článok 2, článok 3 ods. 1 písm. c) a článok 6 ods. 1 — Priama diskriminácia na základe veku — Základný plat sudcov — Prechodný režim — Preradenie a ďalší postup — Pokračovanie v rozdielnom zaobchádzaní — Odôvodnenia“

Vo veci C-20/13,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Verwaltungsgericht Berlin (Nemecko) z 12. decembra 2012 a doručený Súdnemu dvoru 15. januára 2013, ktorý súvisí s konaním:

**Daniel Unland**

proti

**Land Berlin,**

SÚDNY DVOR (druhá komora),

v zložení: predsedníčka druhej komory R. Silva de Lapuerta, sudcovia J.-C. Bonichot, A. Arabadžiev (spravodajca) J. L. da Cruz Vilaça a C. Lycourgos,

generálny advokát: Y. Bot,

tajomník: K. Malacek, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 15. apríla 2015,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

— D. Unland, v zastúpení: M. Quaas, Rechtsanwalt,

— nemecká vláda, v zastúpení: T. Henze a J. Möller, splnomocnení zástupcovia,

— rakúska vláda, v zastúpení: G. Hesse, splnomocnený zástupca,

— Európska komisia, v zastúpení: T. Maxian Rusche, D. Martin a M. Kellerbauer, splnomocnení zástupcovia,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez jeho návrhov,

* Jazyk konania: nemčina.

vyhlásil tento

## Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania a doplnenie tohto návrhu sa týkajú výkladu článku 2, článku 3 ods. 1 písm. c) a článku 6 ods. 1 smernice Rady 2000/78/ES z 27. novembra 2000, ktorá ustanovuje všeobecný rámec pre rovnaké zaobchádzanie v zamestnaní a povolaní (Ú. v. ES L 303, s. 16; Mim. vyd. 05/004, s. 79).

2 Tieto návrhy boli podané v rámci sporu, ktorého účastníkmi sú pán Unland a Land Berlin (spolková krajina Berlín) vo veci spôsobov preradenia a postupu sudcov tejto spolkovej krajiny v rámci nového platového poriadku, ktorý sa na nich uplatňuje.

### Právny rámec

*Právo Únie*

3 Článok 1 smernice 2000/78 stanovuje, že „účelom tejto smernice je ustanovenie všeobecného rámca pre boj proti diskriminácii v zamestnaní a povolaní na základe náboženstva alebo viery, zdravotného postihnutia, veku alebo sexuálnej orientácie, s cieľom zaviesť v členských štátoch uplatňovanie zásady rovnakého zaobchádzania“.

4 Článok 2 uvedenej smernice stanovuje:

„1. Na účely tejto smernice sa pod pojmom ‚zásada rovnakého zaobchádzania‘ rozumie, že nemá existovať žiadna priama alebo nepriama diskriminácia založená na ktoromkoľvek z dôvodov uvedených v článku 1.

2. Na účely odseku 1:

a) o priamu diskrimináciu ide, ak sa z niektorého z dôvodov uvedených v článku 1 zaobchádza s jednou osobou nepriaznivejšie ako sa v porovnateľnej situácii zaobchádza, zaobchádzalo alebo by sa mohlo zaobchádzať s inou osobou;

…“

5 Článok 3 ods. 1 písm. c) uvedenej smernice nazvaný „Rozsah“ spresňuje, že táto smernica sa vzťahuje na všetky osoby, tak vo verejnom, ako i v súkromnom sektore vrátane verejných orgánov vo vzťahu k „podmienkam zamestnania a pracovným podmienkam, vrátane podmienok prepúšťania a odmeňovania“.

6 Článok 6 ods. 1 tej istej smernice znie:

„Bez ohľadu na článok 2 ods. 2 členské štáty môžu stanoviť, že rozdiely v zaobchádzaní z dôvodu veku nie sú diskrimináciou, ak v kontexte vnútroštátnych právnych predpisov sú objektívne a primerane odôvodnené oprávneným cieľom, vrátane zákonnej politiky zamestnanosti, trhu práce a cieľov odbornej prípravy, a ak prostriedky na dosiahnutie tohto cieľa sú primerané a nevyhnutné.“

Takéto rozdiely v zaobchádzaní môžu okrem iného zahrňovať:

a) stanovenie osobitných podmienok prístupu k zamestnaniu a odbornej príprave, zamestnaniu a povolaniu vrátane podmienok prepúšťania a odmeňovania pre mladých a starších pracovníkov a osoby s opatrovateľskými povinnosťami, aby sa podporila ich profesionálna integrácia alebo aby sa zabezpečila ich ochrana;

b) stanovenie podmienok minimálneho veku, odbornej praxe alebo rokov služby pre prístup k zamestnaniu alebo k určitým výhodám, ktoré so zamestnaním súvisia;

…“

7 Podľa článku 16 písm. a) smernice 2000/78 členské štáty prijmú potrebné opatrenia, aby zabezpečili zrušenie všetkých zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení, ktoré odporujú zásade rovnakého zaobchádzania.

*Nemecké právo*

Skorší spolkový zákon o odmeňovaní úradníkov

8 Spolkový zákon o odmeňovaní úradníkov (Bundesbesoldungsgesetz) v znení účinnom k 31. augustu 2006 (ďalej len „skorší spolkový zákon o odmeňovaní úradníkov“) sa uplatňoval na spolkových úradníkov a sudcov do 30. júna 2011, ako aj na regionálnych úradníkov a sudcov spolkovej krajiny Berlín do 31. júla 2011, v prechodnom znení pre Berlín [Bundesbesoldungsgesetz in der Überleitungsfassung für Berlin, ďalej len „skorší BBesG Bln“].

9 § 38 skoršieho spolkového zákona o odmeňovaní úradníkov nazvaný „Výpočet základného platu“ uvádzal:

„1. Pokiaľ platový poriadok nestanoví pevné platy, základný plat sa vymeria podľa stupňov veku. Suma základného platu stanovená pre daný stupeň veku sa vypláca od prvého dňa mesiaca, v ktorom sa dovŕši príslušný rok života.

2. Pokiaľ sudca alebo prokurátor nastúpi do funkcie po dovŕšení veku 35 rokov, základný plat mu bude vymeraný na základe jeho veku zníženého o polovicu celých rokov života, ktoré sudca alebo prokurátor prežil od dovŕšenia veku 35 rokov do dovŕšeného roku života pri nástupe do funkcie…

3. Sudcovia alebo prokurátori, ktorí ešte nedovŕšili vek 27 rokov, poberajú počiatočný základný plat ich platovej triedy dovtedy, pokiaľ nedovŕšia vek stanovený na postup do stupňov veku.

4. Skutočný vek sa, s výhradou odseku 2 druhej a tretej vety vyššie, posúva o polovicu času po dovŕšení veku 35 rokov, v ktorom neexistoval nárok na odmenu…“

Nový zákon o odmeňovaní úradníkov spolkovej krajiny Berlín

10 Na základe zákona z 29. júna 2011 o zmene úpravy odmeňovania úradníkov spolkovej krajiny Berlín (Gesetz zur Besoldungsneuregelung für das Land Berlin – Berliner Besoldungsneuregelungsgesetz) sa na sudcov uvedenej spolkovej krajiny, ktorí k 1. augustu 2011 už boli vymenovaní do funkcie (ďalej len „sudcovia už vo funkcii“), uplatňujú iné pravidlá ako na sudcov, ktorí nastúpili do služby po tomto dátume (ďalej len „noví sudcovia“).

– Krajinské právne predpisy o odmeňovaní nových sudcov

11 Skorší BBesG Bln bol zmenený a doplnený článkom I § 1 zákona o zmene úpravy odmeňovania úradníkov spolkovej krajiny Berlín. Odmeňovanie nových sudcov sa teda spravuje novou verziou tohto posledného uvedeného zákona (ďalej len „nový BBesG Bln“). Príslušné ustanovenia znejú takto:

„§ 38: Vymeranie základného platu

„1. Pokiaľ platový poriadok nestanoví pevné platy, základný plat sudcov a prokurátorov sa vymeriava podľa stupňov. Postup do nasledujúceho vyššieho stupňa nastáva na základe dĺžky odbornej praxe.

2. Pri prvom menovaní s nárokom na odmenu, ktorá spadá do pôsobnosti tohto zákona, sa v zásade stanoví základný plat stupňa 1, pokiaľ sa neuznajú doby podľa § 38a ods. 1. Stupeň sa písomne stanoví správnym aktom s účinnosťou od prvého dňa mesiaca, v ktorom je menovanie účinné.

3. Základný plat stúpa podľa dĺžky odbornej praxe v trvaní troch rokov v stupni 1, dvoch rokov v stupňoch 2 až 4 a troch rokov v stupňoch 5 až 7. Doby bez nároku na odmenu oddiaľujú postup o tieto doby, pokiaľ nie je inak stanovené v § 38a ods. 2.

…“.

– Právne predpisy o odmeňovaní sudcov už vo funkcii

12 Podľa článku II § 1 zákona z 29. júna 2011 o zmene úpravy odmeňovania úradníkov spolkovej krajiny Berlín, zákon, ktorým sa zavádza prechodný režim týkajúci sa odmeňovania úradníkov spolkovej krajiny Berlín (Berliner Besoldungsüberleitungsgesetz, ďalej len „BerlBesÜG“) vymedzuje spôsoby preradenia sudcov už vo funkcii do nového systému, ako aj prechodné ustanovenia, ktoré sa vzťahujú na týchto sudcov.

13 § 2 BerlBesÜG nazvaný „Zaradenie do stupňov a prechodných stupňov základného platu v platových triedach platového poriadku A“ stanovuje:

„1. Úradníčky a úradníci sa zaradia k 1. augustu 2011 na základe funkcie relevantnej k 31. júlu 2011 so základným platom, ktorý by im patril podľa zákona z 8. júla 2010 o adaptácii odmien a sociálnych dávok pre Berlín 2010/2011 (GVBl. s. 362, 2011 s. 158) k 1. augustu 2011, podľa nasledujúcich odsekov do stupňov alebo prechodných stupňov základného platu uvedených v prílohe 3 [zákona o zmene úpravy odmeňovania úradníkov spolkovej krajiny Berlín]. Prvá veta platí obdobne pre úradníkov čerpajúcich neplatenú dovolenku; pre nich je na zaradenie relevantná funkcia so základným platom, ktorá by bola daná v prípade skončenia dovolenky k 31. júlu 2011.

2. Zaradenie prebieha podľa odseku 1 do stupňa alebo prechodného stupňa, ktorý zodpovedá základnému platu zaokrúhlenému na celú sumu v eurách. Pokiaľ zaradenie podľa prvej vety nie je možné, uskutoční sa zaradenie do stupňa alebo prechodného stupňa… s najbližšou vyššou sumou.“

14 § 5 BerlBesÜG nazvaný „Zaradenie do stupňov a prechodných stupňov základného platu v platových triedach R 1 a R 2“ stanovuje:

„Poberateľky a poberatelia odmien podľa platovej triedy R 1 alebo R 2 budú na základe určujúcej funkcie k 31. júlu 2011 so základným platom, ktorý by im patril k 1. augustu 2011 podľa zákona o adaptácii odmien a sociálnych dávok pre Berlín 2010/2011 zaradení do stupňov alebo prechodných stupňov základného platu uvedených v prílohe 4 [zákona o zmene úpravy odmeňovania úradníkov spolkovej krajiny Berlín]. § 2 ods. 1 druhá veta, ako aj odseky 2 až 4 platia obdobne.“

15 § 6 BerlBesÜG, ktorý upravuje ďalší platový postup, stanovuje:

„1. V prípade zaradenia do stupňa základného platu uvedeného v prílohe 4 [zákona o zmene úpravy odmeňovania úradníkov spolkovej krajiny Berlín] na základe základného platu od stupňa veku 3 platovej triedy R 1 a R 2 (týmto základným platom sa rozumie základný plat, ktorý by patril poberateľkám a poberateľom k 1. augustu 2011 podľa zákona o adaptácii odmien a sociálnych dávok pre Berlín 2010/2011) sa postúpi do nasledujúceho vyššieho stupňa, v prípade zaradenia do prechodného stupňa základného platu uvedeného v prílohe 4 do príslušného stupňa, v deň, ku ktorému by sa dosiahol nasledujúci vyšší stupeň veku podľa § 38 ods. 1 [skorší BBesG Bln]. Od tohto prvého platového postupu sa začína počítať relevantná odborná prax podľa § 38 ods. 1 druhej vety [nového BBesG Bln].

2. Odchylne od odseku 1 sa začína relevantná odborná prax podľa § 38 ods. 1 druhej vety [nového BBesG Bln] v prípade zaradenia na základe základného platu podľa stupňov veku 1 a 2 platovej triedy R 1 (týmto základným platom sa rozumie základný plat, ktorý by patril poberateľkám a poberateľom k 1. augustu 2011 podľa zákona o adaptácii odmien a sociálnych dávok pre Berlín 2010/2011) od zaradenia do stupňa 1 základného platu uvedeného v prílohe 4 [zákona o zmene úpravy odmeňovania úradníkov spolkovej krajiny Berlín].

3. Odchylne od odsekov 1 a 2 sa dĺžka odbornej praxe od stupňa 5 kráti o jeden rok v prípade zaradenia do prechodného stupňa k stupňu 4 alebo do stupňov nasledujúcich po prechodnom stupni k stupňu 4 alebo do prechodných stupňov.

4. Odchylne od odseku 1 sa dĺžka odbornej praxe v stupni 4 predĺži o jeden rok v prípade zaradenia do stupňa 1 uvedeného v prílohe 4 [zákona o zmene úpravy odmeňovania úradníkov spolkovej krajiny Berlín] v prípadoch upravených v odseku 2, ako aj v prípade zaradenia do stupňa 2 uvedeného v prílohe 4 [tohto zákona] na základe základného platu stupňa veku 4 platovej triedy R 1, ktorý by patril podľa zákona o adaptácii odmien a sociálnych dávok pre Berlín 2010/2011 k 1. augustu 2011.“

**Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky**

16 Pán Unland narodený 19. februára 1976 je sudcom v služobnom pomere v spolkovej krajine Berlín. Za sudcu bol menovaný vo veku 29 rokov počas platnosti skoršieho spolkového zákona o odmeňovaní úradníkov a od 1. augusta 2011 bol preradený do nového platového poriadku podľa ustanovení BerlBesÜG.

17 Listom zo 17. decembra 2009 žalobca žiadal spolkovú krajinu Berlín, aby mu so spätnou účinnosťou ešte za nepremlčané obdobie vyplatila odmenu z najvyššieho stupňa jeho platovej triedy. Zentrale Besoldungs und Vergütungsstelle der Justiz (Ústredná justičná správa pre mzdy a odmeny) rozhodnutím z 12. januára 2010 zamietla jeho žiadosť. Následne námietku, ktorú podal žalobca proti tomu rozhodnutiu, predsedníčka Kammergericht tiež zamietla rozhodnutím zo 7. mája 2010.

18 Žalobca podal 5. júna 2010 na Verwaltungsgericht Berlin (Nemecko) žalobu, v ktorej tvrdil, že je diskriminovaný na základe veku v dôsledku pravidla týkajúceho sa odmeňovania v závislosti od veku. Domnieva sa okrem iného, že nielen skorší spolkový zákon o odmeňovaní úradníkov, ale aj spôsoby preraďovania do nového platového poriadku sú v rozpore s právom Únie, a preto žiada, aby mu bola poskytnutá odmena podľa príslušného najvyššieho stupňa jeho platovej triedy. Žalobca žiada, aby mu bola táto odmena poskytovaná vo forme doplatku v budúcnosti a tiež so spätnou účinnosťou za obdobie aspoň do roku 2009.

19 V tomto ohľade sa vnútroštátny súd pýta na zlučiteľnosť vnútroštátnych právnych predpisov vo veci samej s právom Únie a konkrétne so smernicou 2000/78, a to v rozsahu, v akom by táto právna úprava mohla viesť k diskriminácii na základe veku, ktorú táto smernica zakazuje.

20 Za týchto podmienok Verwaltungsgericht Berlin rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru nasledujúce prejudiciálne otázky:

„1. Má sa európske primárne a/alebo sekundárne právo, v prejednávanej veci najmä smernica 2000/78/ES, vykladať v zmysle rozsiahleho zákazu neodôvodnenej diskriminácie na základe veku tak, že sa vzťahuje aj na vnútroštátne normy o odmeňovaní krajinských sudcov?

2. V prípade kladnej odpovede na prvú otázku, vyplýva z výkladu tohto európskeho primárneho a/alebo sekundárneho práva, že vnútroštátny právny predpis, podľa ktorého výška základného platu sudcu pri nástupe do funkcie sudcu a neskoršie zvyšovanie tohto platu závisia od jeho veku, predstavuje priamu alebo nepriamu diskrimináciu na základe veku?

3. V prípade kladnej odpovede aj na druhú otázku, bráni výklad tohto európskeho primárneho a/alebo sekundárneho práva tomu, aby sa takýto vnútroštátny právny predpis odôvodňoval legislatívnym cieľom odmeňovať odbornú prax a/alebo sociálnu kompetenciu?

4. V prípade kladnej odpovede aj na tretiu otázku, pripúšťa výklad európskeho primárneho a/alebo sekundárneho práva, pokiaľ ešte neprebehla implementácia nediskriminačného práva o odmeňovaní, iný právny dôsledok ako to, že diskriminovaným osobám sa so spätnou účinnosťou musí poskytnúť odmena zodpovedajúca najvyššiemu platovému stupňu ich platovej triedy?

   Vyplýva pritom právny dôsledok porušenia zákazu diskriminácie zo samotného európskeho primárneho a/alebo sekundárneho práva, v prejednávanej veci najmä zo smernice 2000/78/ES, alebo ide o nárok so zreteľom na nedostatočné prebratie európskych požiadaviek vyplývajúci z nároku na základe zodpovednosti štátu podľa práva Únie?

5. Bráni výklad európskeho primárneho a/alebo sekundárneho práva takému vnútroštátnemu opatreniu, na základe ktorého sa nárok na (dodatočné) zaplatenie alebo náhradu škody podmieňuje tým, že sudcovia ho musia uplatniť v relatívne krátkej lehote?

6. V prípade kladnej odpovede na prvú až tretiu otázku, vyplýva z výkladu európskeho primárneho a/alebo sekundárneho práva, že právna úprava o platovom prevedení do nového systému, ktorým sa sudcovia už vo funkcii zaradia do stupňa nového systému odmeňovania len na základe výšky základného platu poberaného podľa skoršieho (diskriminačného) práva o odmeňovaní k rozhodujúcemu dňu prevodu a podľa ktorého sa ďalší postup do vyšších stupňov určuje bez ohľadu na absolútnu dĺžku odbornej praxe sudcu v podstate podľa dĺžky odbornej praxe získanej po nadobudnutí účinnosti zákona o platovom prevedení, je pokračovaním existujúcej diskriminácie na základe veku trvajúcim až do prípadného dosiahnutia najvyššieho platového stupňa?

7. V prípade kladnej odpovede aj na šiestu otázku, bráni výklad európskeho primárneho a/alebo sekundárneho práva tomu, aby sa toto neobmedzene trvajúce rozdielne zaobchádzanie odôvodnilo legislatívnym cieľom, podľa ktorého sa mali chrániť (nielen) nadobudnuté práva sudcov už vo funkcii k rozhodujúcemu dňu prevodu do nového systému, ale (aj) očakávanie životného príjmu v danej platovej triede, ktorý by sa pravdepodobne poskytol podľa skoršieho práva o odmeňovaní, a noví sudcovia sa mali odmeňovať lepšie ako sudcovia už vo funkcii?

   Možno odôvodniť pretrvajúcu diskrimináciu sudcov už vo funkcii tým, že alternatívna právna úprava (individuálne zaradenie aj sudcov už vo funkcii podľa dĺžky odbornej praxe) by bola spojená so zvýšeným administratívnym zaťažením?

8. V prípade zápornej odpovede na možnosť odôvodnenia v siedmej otázke, pripúšťa výklad európskeho primárneho a/alebo sekundárneho práva, pokiaľ sa ešte neuskutočnila implementácia nediskriminačného práva o odmeňovaní aj pre sudcov už vo funkcii, iný právny dôsledok ako to, že sudcom už vo funkcii sa so spätnou účinnosťou a naďalej má poskytovať odmena zodpovedajúca najvyššiemu platovému stupňu ich platovej triedy?

9. V prípade kladnej odpovede na prvú až tretiu otázku a zápornej odpovede na šiestu otázku, vyplýva z výkladu primárneho a sekundárneho práva, že právna úprava o platovom prevedení do nového systému, podľa ktorej sa sudcom už vo funkcii, ktorí ku dňu prevodu dosiahli určitý vek, zabezpečí od určitého platového stupňa rýchlejší rast platu ako sudcom, ktorí sú k rozhodujúcemu dňu prevodu mladší, predstavuje priamu alebo nepriamu diskrimináciu na základe veku?

10. V prípade kladnej odpovede na deviatu otázku, bráni výklad európskeho primárneho a/alebo sekundárneho práva tomu, aby sa toto rozdielne zaobchádzanie odôvodnilo legislatívnym cieľom, podľa ktorého sa nemali chrániť nadobudnuté práva k rozhodujúcemu dňu, ale výlučne očakávanie životného príjmu v danej platovej triede, ktorý by sa pravdepodobne poskytol podľa skoršieho práva o odmeňovaní?

11. V prípade zápornej odpovede na možnosť odôvodnenia v desiatej otázke, pripúšťa výklad európskeho primárneho a/alebo sekundárneho práva, pokiaľ sa ešte neuskutočnila implementácia nediskriminačného práva o odmeňovaní aj pre sudcov už vo funkcii, iný právny dôsledok ako to, že sa všetkým sudcom už vo funkcii má so spätnou účinnosťou a naďalej zabezpečiť rovnaký rast platu ako uprednostneným sudcom uvedeným v deviatej otázke?“

21 Listom z 25. júna 2014 kancelária Súdneho dvora poslala vnútroštátnemu súdu kópiu rozsudku Specht a i. (C-501/12 až C-506/12, C-540/12 a C-541/12, EU:C:2014:2005), a vyzvala ho, aby jej uviedol, či z hľadiska tohto rozsudku trvá na svojich predbežných otázkach.

22 Rozhodnutím z 19. decembra 2014, doručeným Súdnemu dvoru 29. decembra 2014, vnútroštátny súd potvrdil, že na svojich otázkach trvá a nasledujúcim spôsobom preformuloval tretiu otázku:

„V prípade kladnej odpovede na druhú otázku: bráni tento výklad európskeho primárneho a/alebo sekundárneho práva takémuto vnútroštátnemu právnemu predpisu?“

23 Za týchto okolností je Súdny dvor žiadaný, aby rozhodol o všetkých pôvodne položených otázkach vrátane tretej otázky v preformulovanom znení.

## O prejudiciálnych otázkach

*O prvej otázke*

24 Svojou prvou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má smernica 2000/78 vykladať v tom zmysle, že podmienky odmeňovania sudcov patria do rozsahu pôsobnosti tejto smernice.

25 Táto otázka sa týka vecnej a osobnej pôsobnosti smernice 2000/78.

26 Pokiaľ ide o vecnú pôsobnosť tejto smernice, vnútroštátny súd si kladie otázku, aký je vzájomný vzťah medzi článkom 3 ods. 1 písm. c) uvedenej smernice, na základe ktorého sa daná smernica v medziach právomoci zverenej Európskej únii vzťahuje na všetky osoby tak vo verejnom, ako i v súkromnom sektore vrátane verejných orgánov vo vzťahu najmä k podmienkam zamestnania a pracovným

podmienkam, vrátane podmienok prepúšťania a odmeňovania, a článkom 153 ods. 5 ZFEÚ, ktorý stanovuje výnimku z právomoci Únie v oblasti sociálnej politiky v tom zmysle, že Únia nie je oprávnená zasahovať v oblasti odmien.

27 Ako uviedol Súdny dvor v rozsudku Specht a i. (C-501/12 až C-506/12, C-540/12 a C-541/12, EU:C:2014:2005, body 34 a 35), treba odlíšiť pojem „odmena“ v zmysle článku 153 ods. 5 ZFEÚ od rovnakého pojmu „podmienky odmeňovania“ uvedeného v článku 3 ods. 1 písm. c) smernice 2000/78. Posledný uvedený pojem je totiž súčasťou podmienok zamestnania a netýka sa priamo určenia výšky odmeny. Vnútroštátne normy upravujúce spôsoby zaradenia do týchto platových tried a stupňov nemožno vylúčiť z vecnej pôsobnosti smernice 2000/78.

28 Pokiaľ ide o osobnú pôsobnosť tejto smernice, stačí pripomenúť, že článok 3 ods. 1 písm. c) danej smernice výslovne stanovuje, že sa vzťahuje najmä na všetky osoby zamestnané vo verejnom sektore, vrátane verejných orgánov. Navyše nie je sporné, že funkcia sudcov patrí do verejného sektora.

29 Na prvú otázku treba preto odpovedať tak, že článok 3 ods. 1 písm. c) smernice 2000/78 sa má vykladať v tom zmysle, že podmienky odmeňovania sudcov patria do pôsobnosti tejto smernice.

*O druhej a tretej otázke*

30 Svojou druhou a treťou otázkou, ktoré je potrebné preskúmať vo vzájomnej súvislosti, sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa majú článok 2 a článok 6 ods. 1 smernice 2000/78 vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnemu právneho predpisu, na základe ktorého je v rámci každej platovej triedy základný platový stupeň sudcu stanovený pri jeho nástupe do funkcie v závislosti od veku tohto sudcu.

31 Okrem toho, že § 38 ods. 1 skoršieho spolkového zákona o odmeňovaní úradníkov, ktorý stanovuje, že základný plat sa vymeria podľa stupňov veku, z odseku 2 tohto paragrafu vyplýva, že pokiaľ sudca alebo prokurátor nastúpi do funkcie po dovŕšení veku 35 rokov, základný plat mu bude vymeraný na základe jeho veku zníženého o polovicu celých rokov života, ktoré sudca alebo prokurátor prežil od dovŕšenia veku 35 rokov do dovŕšeného roku života pri nástupe do funkcie. Odsek 3 tohto paragrafu okrem iného stanovoval, že sudcovia alebo prokurátori, ktorí ešte nedovŕšili vek 27 rokov, poberajú počiatočný základný plat ich platovej triedy dovtedy, pokiaľ nedovŕšia vek stanovený na postup do stupňov veku.

32 Základný plat sudcov bol teda stanovený pri ich nástupe do funkcie výlučne v závislosti od stupňa veku, do ktorého patria.

33 Súdny dvor vo svojom rozsudku Specht a i. (C-501/12 až C-506/12, C-540/12 a C-541/12, EU:C:2014:2005) už skúmal otázky totožné s druhou a treťou otázkou položené v tejto veci a odpoveď Súdneho dvora v uvedenom rozsudku je preto v plnom rozsahu uplatniteľná na otázky položené vnútroštátnym súdom vo veci samej.

34 Súdny dvor v bodoch 39 až 51 tohto rozsudku skúmal, či skorší spolkový zákon o odmeňovaní úradníkov zavádzal diskrimináciu podľa článku 2 a článku 6 ods. 1 smernice 2000/78 a dospel k záveru, že išlo o taký prípad, pretože preradenie úradníkov pri ich nástupe do funkcie do základného platového stupňa na základe ich veku prekračuje to, čo je nevyhnutné na dosiahnutie legitímneho cieľa sledovaného týmto zákonom.

35 Skutočnosť, že cieľom ustanovení vo veci samej bolo odmeňovanie odbornej praxe a/alebo sociálnej kompetencie sudcov, nemá v tomto ohľade žiadny vplyv.

36 Za týchto podmienok treba na druhú a tretiu otázku odpovedať tak, že článok 2 a článok 6 ods. 1 smernice 2000/78 sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnemu právneho predpisu, o aký ide vo veci samej, na základe ktorého je základný plat sudcu stanovený pri jeho nástupe do funkcie len v závislosti od veku tohto sudcu.

*O šiestej a siedmej otázke*

37 Svojou šiestou a siedmou otázkou, ktoré treba preskúmať spoločne, sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa majú článok 2 a článok 6 ods. 1 smernice 2000/78 vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnemu právnemu predpisu, o aký ide vo veci samej, ktorý určuje v rámci nového systému odmeňovania spôsoby preradenia sudcov už vo funkcii a stanovuje, že platový stupeň, do ktorého sú odteraz zaradení, sa určuje len na základe výšky základného platu poberaného podľa skoršieho systému odmeňovania, aj keď bol tento systém založený na diskriminácii na základe veku sudcu. Vnútroštátny súd sa predovšetkým pýta, či môže byť rozdielne zaobchádzanie, ktoré by tento právny predpis pripustil, odôvodnené cieľom ochrany nadobudnutých práv.

38 Z § 5 BerlBesÜG vyplýva, že na účely preradenia sudcov už vo funkcii do platového stupňa alebo prechodného platového stupňa nového systému sa zohľadňuje len skorší základný plat. Preradenie sudcov už vo funkcii do nového systému odmeňovania sa vykoná len v závislosti od stupňa veku dosiahnutého v skoršom systéme.

39 Treba konštatovať, že uvedený paragraf je spôsobilý zachovať v rámci nového systému odmeňovania rozdielne zaobchádzanie so sudcami v závislosti od veku.

40 Opatrenia na preradenie zavedené ustanovením, akým je § 5 BerlBesÜG, podľa ktorých je preradenie založené na odmene, ktorú predtým poberali už vymenovaní úradníci, ktorá bola sama osebe založená na veku, zachovávajú diskriminačnú situáciu, podľa ktorej niektorí sudcovia poberajú nižšiu odmenu v porovnaní s inými, hoci sa nachádzajú v porovnateľnej situácii, a to len z dôvodu veku, ktorý dovŕšili v čase svojho nástupu do funkcie (pozri v tomto zmysle rozsudok Specht a i., C-501/12 až C-506/12, C-540/12 a C-541/12, EU:C:2014:2005, body 56 až 58).

41 Treba teda preskúmať, či by toto rozdielne zaobchádzanie na základe veku mohlo byť odôvodnené z hľadiska článku 6 ods. 1 smernice 2000/78.

42 Pokiaľ ide na jednej strane o cieľ smerujúci k zachovaniu nadobudnutých práv, na ktoré poukazuje vnútroštátny súd, treba konštatovať, že ochrana práv nadobudnutých kategóriou osôb predstavuje naliehavý dôvod všeobecného záujmu (rozsudok Specht a i., C-501/12 až C-506/12, C-540/12 a C-541/12, EU:C:2014:2005, bod 64 a citovaná judikatúra).

43 Na strane druhej Súdny dvor už konštatoval, že zákon, akým je BerlBesÜG, je zjavne spôsobilý dosiahnuť sledovaný cieľ spočívajúci v zabezpečení zachovania nadobudnutých práv (rozsudok Specht a i., C-501/12 až C-506/12, C-540/12 a C-541/12, EU:C:2014:2005, bod 65 až 68). Okrem toho sa domnieval, že vnútroštátny zákonodarca prijatím výnimočných prechodných opatrení, ktoré boli uplatnené zákonom BerlBesÜG, neprekročil rámec toho, čo bolo nevyhnutné na dosiahnutie sledovaného cieľa (rozsudok Specht a i., C-501/12 až C-506/12, C-540/12 a C-541/12, EU:C:2014:2005, body 69 až 85).

44 Žiadna z informácií v spise predloženom Súdnemu dvoru nemôže mať vplyv na tieto závery.

45 Ako vyplýva z informácií predložených Súdnemu dvoru, preradenie sudcov sa neodlišuje od preradenia vykonaného u úradníkov spolkovej krajiny Berlín, pokiaľ ide o zvolenú metódu a sledovaný cieľ. BerlBesÜG zaviedol pravidlá, ktoré sa rovnako uplatňujú na sudcov, prokurátorov a úradníkov na účely ich preradenia.

46 Prijatím BerlBesÜG tak vnútroštátny zákonodarca prepracoval režim odmeňovania úradníkov a sudcov spolkovej krajiny Berlín. Na účely zachovania nadobudnutých práv sudcov už vo funkcii tento zákon stanovuje prechodnú odchýlku pre týchto sudcov, podľa ktorej boli títo sudcovia okamžite preradení do určitého platového stupňa alebo prechodného platového stupňa (pozri v tomto zmysle rozsudok Specht a i., C-501/12 až C-506/12, C-540/12 a C-541/12, EU:C:2014:2005, body 72 a 73).

47 Navyše, keďže sa § 38 skoršieho spolkového zákona o odmeňovaní úradníkov uplatňoval na všetkých sudcov spolkovej krajiny Berlín pri ich nástupe do funkcie, diskriminačné prvky, ktoré z toho vyplývali, sa mohli týkať všetkých týchto sudcov (pozri v tomto zmysle rozsudok Specht a i., C-501/12 až C-506/12, C-540/12 a C-541/12, EU:C:2014:2005, bod 96). Treba preto konštatovať, že v rámci skoršieho spolkového zákona o odmeňovaní úradníkov neexistoval platný referenčný systém a v rozpore s tým, čo tvrdí žalobca vo veci samej, a že neexistovala ani kategória „mladých sudcov“ znevýhodnená týmto zákonom a BerlBesÜG, ani kategória „starších sudcov“ zvýhodnená týmito zákonmi.

48 Okrem toho spôsoby takéhoto preradenia treba považovať za zlučiteľné s povinnosťou vyplývajúcou z článku 16 písm. a) smernice 2000/78, podľa ktorého členský štát príjme potrebné opatrenia, aby zabezpečil zrušenie všetkých zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení, ktoré odporujú zásade rovnakého zaobchádzania.

49 Na šiestu a siedmu otázku preto treba odpovedať tak, že článok 2 a článok 6 ods. 1 smernice 2000/78 sa majú vykladať v tom zmysle, že nebránia vnútroštátnemu právnemu predpisu, o aký ide vo veci samej, ktorý určuje v rámci nového systému odmeňovania spôsoby preradenia sudcov už vo funkcii a stanovuje, že platový stupeň, do ktorého sú odteraz zaradení, sa určuje len na základe výšky základného platu poberaného podľa skoršieho systému odmeňovania, aj keď bol tento systém založený na diskriminácii na základe veku sudcu, pokiaľ rozdielne zaobchádzanie, ktoré tento právny predpis pripúšťa, možno odôvodniť cieľom ochrany nadobudnutých práv.

*O deviatej a desiatej otázke*

50 Svojou deviatou a desiatou otázkou, ktoré treba preskúmať spoločne, sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa majú článok 2 a článok 6 ods. 1 smernice 2000/78 vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnemu právnemu predpisu, o aký ide vo veci samej, ktorý vymedzuje spôsoby platového postupu sudcov už vo funkcii v rámci nového systému odmeňovania a stanovuje, že sudcovia, ktorí ku dňu prevodu do nového systému dosiahli určitý vek, majú od určitého platového stupňa rýchlejší rast platu ako sudcovia, ktorí sú k rozhodujúcemu dňu prevodu mladší. Vnútroštátny súd sa okrem iného pýta, či môže byť rozdielne zaobchádzanie, ktoré by tento právny predpis obsahoval, odôvodnené.

51 Treba konštatovať, že nemecký zákonodarca zaviedol v § 6 BerlBesÜG rozlišovanie podľa stupňa veku dosiahnutého ku dňu prevodu do nového systému, a to so zreteľom na postup do nasledujúceho vyššieho stupňa, ako aj pri určení ďalšej dĺžky odbornej praxe.

52 Pokiaľ ide o prvý platový postup v rámci nového systému odmeňovania, zo záverov predložených vnútroštátnym súdom vyplýva, že podľa § 6 ods. 1 a 2 BerlBesÜG sa začína odo dňa preradenia počítať nová dĺžka odbornej praxe sudcov, ktorí boli v starom systéme odmeňovania k rozhodujúcemu dňu prevodu do nového systému priradení do stupňa veku 1 alebo 2, teda pre sudcov vtedy mladších ako 31 rokov. Naproti tomu pre sudcov, ktorí minimálne na základe základného platu boli preradení do stupňa veku 3, teda už dovŕšili vek 31 rokov, prebehne ďalší postup v deň, v ktorom by podľa starého systému dosiahli nasledujúci vyšší stupeň veku.

53 Pokiaľ ide o ďalší platový postup v rámci nového systému odmeňovania, § 6 ods. 3 a 4 BerlBesÜG stanovuje od stupňa 5 skrátenie dĺžky praxe vyžadovanej na postup do vyššieho stupňa pod podmienkou, že sudcovia už vo funkcii boli pôvodne preradení minimálne do prechodného platového stupňa 4 nového systému odmeňovania.

54 Vzhľadom na to, že ako vyplýva zo záverov formulovaných vnútroštátnym súdom, na účely postupu v platových stupňoch len sudcovia, ktorí ku dňu prevodu do nového systému zavŕšili najmenej 39 rokov, môžu mať na toto skrátenie nárok, kým sudcovia, ktorí tento vek pri preradení nedosiahli, sú z rozsahu pôsobnosti tohto ustanovenia vylúčení a musia *a fortiori* čakať o rok dlhšie, aby dosiahli zodpovedajúci vyšší platový stupeň, treba konštatovať, že vnútroštátna právna úprava vo veci samej obsahuje rozdielne zaobchádzanie priamo na základe veku v zmysle článku 2 ods. 2 písm. a) smernice 2000/78.

55 Treba teda preskúmať, či by toto rozdielne zaobchádzanie na základe veku mohlo byť odôvodnené z hľadiska článku 6 ods. 1 smernice 2000/78.

56 Z pripomienok nemeckej vlády v tomto ohľade vyplýva, že cieľom § 6 BerlBesÜG bolo zjednotiť vývoj odmeňovania sudcov s vývojom odmeňovania úradníkov, pričom tento posledný vývoj uvedený bol modernizovaný už v roku 1997, a v konečnom dôsledku zatraktívniť funkciu sudcu v porovnaní s minulosťou tým, že sa zabezpečí najmä rýchlejší rast príjmu na začiatku kariéry. Okrem toho bolo potrebné zabezpečiť jednak to, aby u žiadneho zo sudcov už vo funkcii nedošlo k strate na plate, a to okamžite alebo počas celej jeho kariéry a jednak, aby všetci sudcovia dosiahli posledný platový stupeň vo veku 49 rokov.

57 Treba pripomenúť, že za súčasného stavu práva Únie členské štáty, ako aj prípadne sociálni partneri na vnútroštátnej úrovni disponujú širokým rámcom voľnej úvahy nielen pri výbere sledovania určeného cieľa v oblasti sociálnej politiky a politiky zamestnanosti, ale aj pri definovaní opatrení, ktorými ho môžu uskutočniť (pozri najmä rozsudok Palacios de la Villa, C-411/05, EU:C:2007:604, bod 68).

58 Ciele, ktoré sleduje vnútroštátna právna úprava vo veci samej, môžu „v kontexte vnútroštátneho práva“ v podstate „objektívne a primerane“ odôvodniť rozdielne zaobchádzanie na základe veku, ako stanovuje aj článok 6 ods. 1 prvý pododsek, smernice 2000/78.

59 Podľa samotného znenia uvedeného ustanovenia treba ešte overiť, či sú prostriedky použité na realizáciu týchto cieľov „primerané a nevyhnutné“.

60 Nemecká vláda vo svojich pripomienkach a v rámci vysvetlení podaných počas pojednávania podrobne vyložila dôvody, ktoré ju viedli k prijatiu § 6 BerlBesÜG.

61 Táto vláda okrem iného uviedla, že celkové obdobie, na ktoré sa vzťahuje stupeň odmeňovania, je kratšie v prípade sudcov a prokurátorov ako v prípade úradníkov, pretože zohľadňuje všeobecne dlhšiu dobu vzdelávania a neskoršie začatie výkonu povolania. Nový systém platového postupu obsahuje menej platových stupňov, konkrétne osem „platových stupňov odbornej praxe“, takže sudca rýchlejšie dosiahne platové stupne zodpovedajúce vyšším platom. Vzhľadom na to, že príjem sudcov však nemohol byť z rozpočtových dôvodov zvýšený výrazným spôsobom, tento platový postup sa v medziobdobí opäť spomaľuje. Od platového stupňa 5 tak sudca musí na postup do vyššieho platového stupňa čakať o jeden rok dlhšie.

62 Podľa nemeckej vlády túto zmenu, ktorá zvýhodňuje sudcov vo veku od 31 rokov do 39 rokov, treba chápať ako odmenu za to, že počas prvých rokov práce výrazne narastá odborná prax, ale rovnako ako spôsob uspokojenia potrieb sudcov v období ich života, počas ktorého musí podľa názoru tejto vlády obvykle hradiť vyššie výdavky. Okrem toho postup sudcov už vo funkcii, ktorí sú preradení v relatívne vysokom veku, t. j. do vekového stupňa 7 skoršieho systému, sa spomaľuje uplatnením nového vývoja postupu. Na účely kompenzácie tohto účinku bola pre tento stupeň dĺžka jednotlivých platových

stupňov skrátená o jeden rok. Táto vláda uviedla v odpovedi na žiadosť o spresnenie, ktorú vzniesol Súdny dvor na pojednávaní, že zložitosť tohto systému vyplýva zo snahy zákonodarcu, aby žiadna kategória sudcov nebola v dôsledku preradenia do nového systému odmeňovania neprimerane zvýhodnená alebo znevýhodnená.

63 Treba konštatovať, že pri skúmaní spisu predloženého Súdnemu dvoru nevyšla najavo žiadna skutočnosť, ktorá by mohla toto vyjadrenie nemeckej vlády spochybniť. Súdnemu dvoru takisto nebola predložená žiadna informácia, ktorá mala spochybniť primeranosť a nevyhnutnosť nového systému platového postupu.

64 Navyše treba uviesť, že tvrdenie podľa ktorého § 6 BerlBesÜG vedie k „zhoršeniu“ situácie „mladých sudcov“, ktorí už boli znevýhodnení skorším spolkovým zákonom o odmeňovaní úradníkov, musí byť odmietnuté, keďže ako bolo konštatované v bode 47 tohto rozsudku, takéto kategórie neexistujú.

65 Pokiaľ ide o tieto úvahy, je potrebné, vzhľadom na širokú mieru voľnej úvahy priznanú členským štátom nielen pri sledovaní konkrétneho cieľa v oblasti sociálnej politiky a zamestnania, ale aj pri vymedzení opatrení, ktorými možno tento cieľ dosiahnuť, zastávať názor, že z hľadiska cieľa sledovaného vnútroštátnym zákonodarcom sa prijatie § 6 BerlBesÜG nezdá byť neprimerané.

66 Vzhľadom na vyššie uvedené treba na deviatu a desiatu otázku odpovedať tak, že článok 2 a článok 6 ods. 1 smernice 2000/78 sa majú vykladať v tom zmysle, že nebránia vnútroštátnemu právnemu predpisu, o aký ide vo veci samej, ktorý vymedzuje spôsoby platového postupu sudcov vo funkcii už pred nadobudnutím účinnosti tohto predpisu v rámci nového systému odmeňovania a stanovuje, že sudcovia, ktorí ku dňu prevodu do nového systému dosiahli určitý vek, majú od určitého platového stupňa rýchlejší rast platu ako sudcovia, ktorí sú k rozhodujúcemu dňu prevodu do nového systému mladší, pokiaľ rozdielne zaobchádzanie, ktoré tento právny predpis obsahuje, môže byť z hľadiska článku 6 ods. 1 tejto smernice odôvodnené.

*O štvrtej otázke*

67 Svojou štvrtou otázkou sa vnútroštátny súd Súdneho dvora pýta na právne dôsledky, ktoré má vyvodiť v prípade, ak skorší spolkový zákon o odmeňovaní úradníkov porušuje zásadu zákazu diskriminácie na základe veku. Tento súd chce zistiť, či tieto dôsledky vyplývajú zo smernice 2000/78 alebo z judikatúry vyplývajúcej z rozsudku Francovich a i. (C-6/90 a C-9/90, EU:C:1991:428) a či sú v poslednom uvedenom prípade splnené podmienky pre vznik zodpovednosti Spolkovej republiky Nemecko.

68 Súdny dvor už o tejto otázke rozhodoval v rozsudku Specht a i. (C-501/12 až C-506/12, C-540/12 a C-541/12, EU:C:2014:2005) a odpoveď, ktorú v ňom poskytol, je v plnom rozsahu uplatniteľná na túto vec.

69 Za týchto podmienok je potrebné z rovnakých dôvodov, ako bolo uvedené v bodoch 88 až 107 rozsudku Specht a i. (C-501/12 až C-506/12, C-540/12 a C-541/12, EU:C:2014:2005), odpovedať na štvrtú položenú otázku nasledovným spôsobom:

— Za okolností, o aké ide vo veci samej, právo Únie nestanovuje povinnosť poskytnúť diskriminovaným sudcom so spätnou účinnosťou odmenu zodpovedajúcu rozdielu medzi platom, ktorý im bol skutočne vyplatený, a platom, ktorý zodpovedá najvyššiemu platovému stupňu ich platovej triedy.

— Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby podľa práva Únie preskúmal, či sú splnené všetky podmienky stanovené v judikatúre Súdneho dvora pre vznik zodpovednosti Spolkovej republiky Nemecko.

*O piatej otázke*

70 Svojou piatou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa právo Únie má vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej norme, o akú ide vo veci samej, ktorá ukladá sudcom povinnosť uplatniť nárok na peňažné plnenie, ktorý priamo nevyplýva zo zákona, v relatívne krátkej lehote, t. j. pred skončením aktuálneho rozpočtového obdobia.

71 Súdny dvor už o tejto otázke rozhodoval v rozsudku Specht a i. (C-501/12 až C-506/12, C-540/12 a C-541/12, EU:C:2014:2005) a odpoveď, ktorú v ňom poskytol, je v plnom rozsahu uplatniteľná na túto vec.

72 Za týchto podmienok je potrebné z rovnakých dôvodov, ako bolo uvedené v bodoch 111 až 114 rozsudku Specht a i. (C-501/12 až C-506/12, C-540/12 a C-541/12, EU:C:2014:2005), odpovedať na piatu položenú otázku tak, že právo Únie sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni vnútroštátnej norme, o akú ide vo veci samej, ktorá ukladá vnútroštátnemu súdu povinnosť uplatniť nárok na peňažné plnenie, ktorý priamo nevyplýva zo zákona, v relatívne krátkej lehote, t. j. pred skončením aktuálneho rozpočtového obdobia, ak táto norma nie je v rozpore so zásadou ekvivalencie ani so zásadou efektivity. Je úlohou vnútroštátneho súdu preveriť, či sú tieto podmienky splnené v spore vo veci samej.

*O ôsmej a jedenástej otázke*

73 Vzhľadom na odpovede na šiestu, siedmu, deviatu a desiatu otázku nie je potrebné odpovedať na ôsmu a jedenástu otázku.

**O trovách**

74 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (druhá komora) rozhodol takto:

1. **Článok 3 ods. 1 písm. c) smernice Rady 2000/78/ES z 27. novembra 2000, ktorá ustanovuje všeobecný rámec pre rovnaké zaobchádzanie v zamestnaní a povolaní, sa má vykladať v tom zmysle, že podmienky odmeňovania sudcov patria do pôsobnosti tejto smernice.**

2. **Článok 2 a článok 6 ods. 1 smernice 2000/78 sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnemu právneho predpisu, o aký ide vo veci samej, na základe ktorého je základný plat sudcu stanovený pri jeho nástupe do funkcie len v závislosti od veku tohto sudcu.**

3. **Článok 2 a článok 6 ods. 1 smernice 2000/78 sa majú vykladať v tom zmysle, že nebránia vnútroštátnemu právnemu predpisu, o aký ide vo veci samej, ktorý určuje v rámci nového systému odmeňovania spôsoby preradenia sudcov vo funkcii už pred nadobudnutím účinnosti tohto predpisu a stanovuje, že platový stupeň, do ktorého sú odteraz zaradení, sa určuje len na základe výšky základného platu poberaného podľa skoršieho systému odmeňovania, aj keď bol tento systém založený na diskriminácii na základe veku sudcu, pokiaľ rozdielne zaobchádzanie, ktoré tento právny predpis obsahuje, možno odôvodniť cieľom ochrany nadobudnutých práv.**

4. **Článok 2 a článok 6 ods. 1 smernice 2000/78 sa majú vykladať v tom zmysle, že nebránia vnútroštátnemu právnemu predpisu, o aký ide vo veci samej, ktorý vymedzuje spôsoby platového postupu sudcov vo funkcii už pred nadobudnutím účinnosti tohto predpisu v rámci nového systému odmeňovania a stanovuje, že sudcovia, ktorí ku dňu prevodu do nového systému dosiahli určitý vek, majú od určitého platového stupňa rýchlejší rast platu ako sudcovia, ktorí sú k rozhodujúcemu dňu prevodu do nového systému mladší, pokiaľ rozdielne zaobchádzanie, ktoré tento právny predpis obsahuje, môže byť z hľadiska článku 6 ods. 1 tejto smernice odôvodnené.**

5. **Za okolností, o aké ide vo veci samej, právo Únie nestanovuje povinnosť poskytnúť diskriminovaným sudcom so spätnou účinnosťou odmenu zodpovedajúcu rozdielu medzi platom, ktorý im bol skutočne vyplatený, a platom, ktorý zodpovedá najvyššiemu platovému stupňu ich platovej triedy.**

   **Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby podľa práva Únie preskúmal, či sú splnené všetky podmienky stanovené v judikatúre Súdneho dvora pre vznik zodpovednosti Spolkovej republiky Nemecko.**

6. **Právo Únie nebráni vnútroštátnej norme, o akú ide vo veci samej, ktorá ukladá vnútroštátnemu súdu povinnosť uplatniť nárok na peňažné plnenie, ktorý priamo nevyplýva zo zákona, v relatívne krátkej lehote, t. j. pred skončením aktuálneho rozpočtového obdobia, ak táto norma nie je v rozpore so zásadou ekvivalencie ani so zásadou efektivity. Je úlohou vnútroštátneho súdu preveriť, či sú tieto podmienky splnené vo veci samej.**

Podpisy